

Petit esment del sopar literari amb Benjamin Prado

Redactat per Joan G.

L'anterior divendres a les 20:30h vam començar un sopar literari amb en Benjamin Prado, poeta que va ser entrevistat pels activistes culturals Pere Camps i Carles Ferrer.

Carles Ferrer va recordar que aquest sopar s'emmarcava dintre del Festival Acròbates com el concert de l'Espai de Música de l'entitat del dia següent entre en Benjamin i Shuarma. A la taula, hi havia els propers actes de l'entitat, un full explicatiu de l'escriptor i la programació del festival esmentat. Al sopar literari també hi havia la Vanessa Martín, coordinadora d'aquest festival. També es va donar la benvinguda al regidor de Cultura i es va recordar que a la sala hi havia dos ex regidors de Cultura més, n'Amadeu, president de la nostra entitat, i que en alguna ocasió s'hi havien reunit cinc ex regidors de Cultura en un sopar.

En Carles va iniciar la conversa després de sopar indicant que "el que he après del Benjamin Prado és que era important tenir herois". Per Prado, els seus herois són Rafael Alberti (del qual se'n recorda l'aniversari de la seva mort) i Bob Dylan. De fet, la filla de Prado, es diu Dylan. Cantant que l'escriptor va anar a veure a Barcelona, tres cops.

En Benjamin Prado va iniciar el sopar dient: "m'agradaria parlar català però desgraciadament no l'entenc". El que va agradar molt a la sala. Després, seguint en Carles Ferrer, va exposar que li feia pena la gent que no admirava ningú: "al final vas seguint a gent que admires, sinó admires, és que només tens enveja i rancor, o sigui, vas en contra". "A mi m'agrada aprendre, gaudir". Alhora va explicar que tenia 4 fills. "Sóc un repoblador" va dir en conya. Per tot seguit recordar com va conèixer Alberti. "Un professor em va dir que si sabia escriure, llegís Alberti i Lorca". Per això, el poeta va anar a una editorial de la capital catalana on es recuperaven llibres de l'autor i d'altres exiliats espanyols durant la dictadura franquista i es va posar a llegir "Sobre Los Ángeles", amb la casualitat que un dia se'n va anar al bar del seu barri i es va trobar amb el mateix Alberti. L'escriptor li va preguntar què li havia semblat el llibre i ell amb 18 anys li va dir, amb tota la sinceritat, "no está mal", "m'ha agradat més un altre llibre teu" li va etzibar en Benjamin Prado, generant una sorpresa que va conduir a que Alberti el convidés a un gintònic. El recorda com "un home jove, vitalista, divertit, competitiu, que volia aprendre; al qual li va ensenyar la fe en la cultura, que és diferent a la religiosa

Prado reivindica entretenir: "l'entreteniment és bo com deia Rafael Alberti, i no la televisió deixalla." Pere Camps agafa llavors el timó de la conversa i li reconeix, entre riures, que no s'ha llegit tots els seus llibres. I en Prado somriu. I a continuació li va fer unes preguntes a l'alçada d'un gran activista cultural com és en Pere Camps. Una jornada doncs molt honesta.